

Бібліографічні посилання:

1. Тарасов Е.А. Как победить стресс. М.: Литера, 2015. 128 с.
2. Жбанчик А.В. [та ін.] Вогнева підготовка: навч.-метод. посіб.; Дніпро: ДДУВС, 2017. 149 с. URL: <http://er.dduvs.in.ua> › bitstreamPDF [Дата звернення 17.04.2021].

Козирь Вероніка Іванівна

для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
Університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Зеленський Є.С.

старший викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
Університету внутрішніх справ

УДОСКОНАЛЕННЯ ВОГНЕВОЇ ПІДГОТОВКИ В УНІВЕРСИТЕТАХ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

Вогнева підготовка у будь-якому університеті який навчає поліцейських, військових і т.д. є важливою. У такому університеті навчають осіб, які повинні знати коли застосувати спеціальні засоби та інші заходи примусу. Саме застосування/використання вогнепальної зброї є найсуворішим заходом примусу у будь-якій сфері.

Університети внутрішніх справ готують кадри для Національної поліції України. Кожен знає, що працювати у такій системі дуже важко, адже тут потрібно знайти спільну мову з кожним. І не завжди це буде приємна людина, не завжди буде легко знайти спільну мову. Поліцейські спілкуються з дітьми, інвалідами, психічно хворими, вбивцями і т.д. Коли поліцейський виїжджає на місце якогось правопорушення він повинен бути готовим до того, що може скластися будь-яка ситуація. Саме тому, можливо, потрібно буде застосувати спеціальні засоби до особи.

Коли поліцейські, які знають закон, застосовують заходи примусу до особи (фізичну силу, спеціальні засоби та вогнепальну зброю) вони знають, що їх дії є законними. Але мало хто звертає увагу на те, що закон не досконалий і на мою думку має свої недоліки. Оскільки, якщо ти просто прочитаєш ЗУ «Про національну поліцію», не знаючи визначення понять, які використані у цьому законі, ти можеш усе зрозуміти не вірно і потім твої дії будуть не правомірними. А таких слів, які є у статтях, але не дано поняття, дуже багато. Це є одним із недоліків, тому у таких випадках, викладачі повинні роз'яснювати усі недоліки. Навчити «читати між рядками» на мою думку є дуже важливим у цьому випадку.

Зважаючи на те, що останнім часом в Україні зросла кількість злочинів з використанням вогнепальної зброї, поліцейському потрібно вміло володіти вогнепальною зброєю. Наразі маємо офіційні статистичні дані щодо кількості правопорушень із застосуванням вогнепальної зброї та вибухівки, яка протягом року збільшилася майже в три рази.[1] На нашу думку причиною цього є відсутність нормального контролювання за переміщенням зброї.

Оскільки вогнева підготовка вважається одним із основних предметів, тобто вона дається для того щоб поліцейський мав навички при поводженні з вогнепальною зброєю, при чому не тільки у звичайному часі, а й в екстремальних умовах. Вогнева підготовка навчає поліцейського правомірного застосування вогнепальної зброї, знання матеріальної частини зброї та інших важливих моментів. Оскільки в Наказі №70 МВС України від 01.02.2016 у розділі 1, частина 10, пункт 7 написано, що поліцейському заборонено користуватися БЕЗ НЕОБХІДНОСТІ чужою зброєю та/або зброєю, навички поводження з якою відсутні, звідси впливає ще один недолік який можливо змінити. Вихід з такої ситуації є, можливо гарно було б надавати поліцейському можливість працювати з різними видами вогнепальної зброї. Намагатися подавати різні приклади.

Ще одним з цікавих особливостей, щодо кращої вогневої підготовки поліцейського, є його моральна готовність. На мою думку, людина яка вперше тримає зброю у руці морально буде не готова. Людина буде намагатися сильніше тримати зброю, затримувати віддачу та інші помилки, яких може не бути, якщо ти морально підготовлений. Тому на мою думку, людину потрібно навчати до тих пір, поки вона не стане впевненою у своїх діях. Тому що швидка зміна вправ може призвести до не закріплення матеріалу, або навіть закріплення помилок. Найбільш важливим у цьому випадку є вміння усвідомлювати свої помилки.

Зазвичай, поліцейський який потрапляє у ситуацію з використанням зброї не зможе точно залишатися на місці та прицілюватися. Тому важливим є формування навичок стрільби у русі, тіло людини повинно звикати до того, що рухи будуть змінюватися при цьому повинна не змінюватися точність пострілу.

Отже, висновком ми можемо зробити наступне: по-перше, поліцейському потрібно розуміти, що він може застосувати вогнепальну зброю у будь-який момент, злочинцем може бути будь-яка особа і ось тут можуть спрацювати людські якості, які поліцейський також повинен вміти контролювати, адже іноді зволікання може призвести до негативних наслідків. Якщо поліцейський впевнений у своїх діях, у тому що вони є правомірними, то він повинен робити свою роботу, не зважаючи ні на що; по-друге, у поліцейського повинні бути сформовані та закладені знання закону, він повинен знати, що його дії правомірні і потім він повинен пояснити, чому він зробив саме так. Ще багато факторів існує щодо вдосконалення та гарної вогневої підготовки поліцейських, але на мою думку найголовніші викладені. І відправною точкою є саме ці фактори, які надають найважливіші, фундаментальні навички .

Бібліографічні посилання:

1. МВС: в Україні зростає незаконний обіг зброї. URL:
<http://www.dw.com/uk/мвс-в-україні-зростає-незаконний-обіг-зброї/a>. 19.04.2021

Коляда Дар'я Володимирівна

курсант факультету підготовки фахівців для підрозділів стратегічних розслідувань Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Казначесв Дмитро Георгійович

кандидат юридичних наук, доцент кафедри тактико-спеціальної підготовки Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ПРОБЛЕМИ ПІДБОРУ КАДРІВ ДЛЯ ПРАВООХОРОННОЇ СИСТЕМИ

Правоохоронні органи це гарант національної безпеки. Тому кадрове забезпечення правоохоронних органів є найголовнішим питанням всіх часів. В той же час самого певного визначення «правоохоронних органів» не має. Так коло правоохоронних органів достатньо широке. Туди входять органи виконавчої влади, державні органи, які здійснюють правоохоронні функції.

Водночас система та структура органів виконавчої влади встановлені кількома нормативними актами – постановами Кабінету Міністрів України від 12 березня 2005 р. № 179 «Про упорядкування структури апарату центральних органів виконавчої влади, їх територіальних підрозділів та місцевих державних адміністрацій», від 18 серпня 2017 р. № 644 «Деякі питання упорядкування структури Секретаріату Кабінету Міністрів України, апарату міністерств та інших центральних органів виконавчої влади» [2; 5]. Поняття кадрового забезпечення можна розглядати в широкому та вузькому розумінні. У широкому - це діяльність, що спрямована на забезпечення органів державної влади персоналом з необхідним рівнем кваліфікації, професійних та особистих якостей, здатних вирішувати поставлені завдання. У вузькому розумінні кадрове забезпечення - це нормативно закріплена та цілеспрямована діяльність спеціально уповноважених державних органів (посадових осіб) щодо процесів професійної орієнтації, прогнозування і планування кадрових потреб, відбору, підготовки, розстановки та вивільнення персоналу [1].

Та нажаль кадрове забезпечення має деякі проблеми які були і будуть.